

ת"פ 23322/10/15 - מדינת ישראל נגד מ ד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23322-10-15 מדינת ישראל נ' ד

ת"פ 43372-04-16 מדינת ישראל נ' ד

בפני
בעניין: כבוד הנשיא אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ ד

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות שעניינן תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד שהוגשו נגדו בשני כתבי אישום נפרדים.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 43372-04-16, ביום 2/12/14 בשעה 23:30 בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין רעייתו במהלכו איים הנאשם על רעייתו כי יכה את ילדיה ואותה, פנה בנו של הנאשם, מוחמד דאבט (להלן: "המתלונן"), לנאשם ושאלו לפשר צעקותיו. בתגובה השליך הנאשם בקבוק מים על המתלונן שפגע ברגלו. בהמשך מששאל המתלונן את הנאשם "מה קרה?" נטל הנאשם שולחן, אמר למתלונן "תגיד לאמא שלך שתתפוס את הכלבים שלה" והכה את המתלונן מספר פעמים באמצעות השולחן בראשו. רעיית הנאשם הפרידה בין השניים.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 23322-10-15, ביום 10/12/14 כיבה הנאשם את מפסק החשמל בבית הצדדים, עלה לגג הדירה וחתך את צינורותיהם של 6 דודי מים וגרם להריסתם במזיד, תוך שהוא מפטיר באזני אחד מבניה של רעייתו: "יאללה תקראו למשטרה ותראה מה המשטרה תעשה".

טיעוני הצדדים לעונש

התביעה טענה למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שאפשר שירוצה בעבודות שירות ועד מאסר בן 12 חודשים. בשקלול עברו הנקי של הנאשם, בשל חומרת האירוע, בו היכה הנאשם את בנו והתרשמות שירות המבחן בדבר גישה מצמצמת של הנאשם לחומרת מעשיו, עתרה התביעה להשתת מאסר מותנה, של"צ ופיצוי או לחילופין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

מנגד, מציין הסנגור את הסולחה שהושגה בינו לבין רעייתו מאז האירוע, השיפור במערכת היחסים בין הנאשם לבין המעורבים באירועים והנזק שייגרם לנאשם בהשתתפות מאסר בפועל.

אי לכך, עותר הסנגור להסתפק בהשתתפות מאסר מותנה וקנס.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 58 נשוי לשתי נשים ואב לתשעה ילדים משתי מערכות נישואין, עובד באופן מזדמן בתחום האינסטלציה.

הנאשם ילד שני במשפחה שמנתה זוג הורים ו-12 ילדים. אמו של הנאשם נפטרה לפני כעשור מדום לב. אביו של הנאשם אינו עובד ומתגורר בביתו של הנאשם. הקשר בין הנאשם לבין אביו מתואר כסימביוטי ומאופייני בקשיי נפרדות, תלות והזדהות, אשר משפיעים על התנהגותו של הנאשם.

הנאשם סיים 9 שנות לימוד, וזאת עקב רצונו לעבוד ולסייע בפרנסת המשפחה.

בהיותו בן 20 נישא הנאשם לראשונה לקרובת משפחתו (המתלוננת בתיק ת"פ 43372-04-16), המתגוררת עמו ועם ילדיהם המשותפים בבנין מגורים שבבולטו. הנאשם תיאר קשר תקין עם רעייתו, עד לפני כ-3 שנים, אז החליט לשאת אישה נוספת. לדבריו, מאז התדרדר הקשר ביניהם והוא אופיין בוויכוחים ובמחלוקות, עד לאחר "סולחה" שנערכה ביניהם בתיווך קרובי משפחתם. שירות המבחן התרשם מדפוסים של כוונות, שליטה והסתרה בקשר שהוא מקיים עם רעייתו הראשונה והוא מתקשה להכיר בחלקים הבעייתיים בהתנהלותו כלפיה.

רעייתו השניה של הנאשם מתגוררת בשועפאט בדירה נפרדת ששכר עבורה והוא שווה עמה מספר ימים בשבוע.

שירות המבחן מציין בתסקירו כי הנאשם ביטא אחריות חלקית ומצומצמת למעשיו והסביר כי ברקע לעבירות תחושות כעס, אובדן שליטה, העדר סמכות ותסכול לנוכח סכסוך מתמשך בינו לבין רעייתו הראשונה וילדיהם המשותפים. כיום, כאמור, הקרע בין הצדדים אותה בעקבות "סולחה" שנערכה בסיוע בני משפחתם.

בהעדר רצון לטיפול ונטילת אחריות מלאה ונוכח קיומם של דפוסי שליטה וכח באישיותו של הנאשם ממליץ שירות המבחן על ענישה מרתיעה. לנוכח היות הנאשם מפרנס עיקרי בשתי משפחות ממליץ השירות על השתתפות מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

דין וגזירת דין

נוכח סמיכות הזמנים בין האירועים המתוארים בשני כתבי האישום והזיקה ביניהם אני סבור כי יש לקבוע מתחם ענישה

אחד לשני האירועים.

באשר לעבירת התקיפה, אני סבור כי מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית-גבוהה, משבוצעה העבירה נגד קטין. הגם שלא נטען לקיומו של נזק בעקבות מעשה התקיפה, הרי שמדובר בהכאת הקטין בראשו מספר פעמים באמצעות שולחן.

בדיקת הפסיקה הנוהגת במקרים דומים מעלה כי מתחם הענישה במקרים דומים נע בין של"צ לבין מאסר קצר בפועל, שיכול וירוצה בעבודות שירות.

ביחס לעבירת ההיזק לרכוש במזיד מדובר בצינורות 6 דודי שמש שבבעלות הנאשם, אשר נהרסו במעשיו של הנאשם. במקרה שבפני מדובר בפגיעה שאינה גבוהה מאוד, נוכח הנזק שנגרם. בחינת הענישה הנוהגת בעבירה זו מעלה כי בתי המשפט נוטים להטיל עונשים הנעים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר, שאפשר כי ירוצו בדרך של עבודות שירות.

בהתאם לכללי הבניית ענישה אני סבור כי מתחם הענישה לאירוע כולו נע בין מאסר מותנה לבין 4 חודשי מאסר אשר אפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

במסגרת העונש המתאים לנאשם שבפני נתתי דעתי להודאתו של הנאשם בביצוע העבירות, לעברו הנקי, ולחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות מבלי שנפתחו נגדו תיקים פליליים.

כן נתתי משקל לרקע לביצוע העבירות ולעובדה שנערכה "סולחה" בין הנאשם לבין רעייתו וכי הקשרים בין הנאשם לבני המשפחה האחרים אף הם במגמת שיפור, ואני סבור כי ענישה מחמירה מדי עלולה לדרדר שוב את מערכת היחסים הרגישה בין הנאשם לרעייתו הראשונה. עם זאת ראוי להעניק משקל להרתעת הנאשם מפני עבירות דומות בעתיד.

שירות המבחן סבור כי קיים סיכון להישנות מעשים דומים מהטעם שהנאשם לא עבר הליך טיפולי על אף הנחיצות שבדבר לנוכח דפוסים בעייתיים באישיותו, אך אינו ממליץ על השתת צו של"צ נוכח העדר יציבות תעסוקתית בחייו של הנאשם.

במכלול השיקולים שהובאו לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מהיום אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות אלימות נגד הגוף או הרכוש.

2. קנס בגובה 3000 ₪ אשר ישולם ב-6 תשלומים שווים ועוקבים הראשון בהם ביום 11/5/17.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ לפיה לא יעבור עבירות אלימות נגד הגוף ו/או נגד הרכוש משך תקופה בת 36 חודשים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשע"ז, 19 אפריל 2017, בנוכחות הצדדים.